

## מסורת הש"ס

(א) עירובין ע"ז: (ב) [עירובין  
ז: ב"ב קא: (ג) [עירובין  
ע"ז: (ד) ל"ל במס' מדות  
וב"ה בתוספות ב"ב ז:  
והיא משנה במס' טהלות  
פ"ב ט"ו,

סוכה פרק ראשון סוכה

כיצד. מחנ"י היא (ז)בארבעים

(ט) הני מילי בעינולא א  
 מכדי כמה מרובע י  
 בשיתסר ס  
 מוגו ריבועי  
 מוגו עגולא  
 מורשא  
 אמתא  
 חומשא  
 חומשי



ל בריבועא בעיא מפי  
תר על העיגול רביע  
י ה"מ בעיגול דנפיק  
אבל ריבועא דנפיק  
בעיא מפי משום  
קרנתא <sup>13</sup> מכדי כל  
ריבועא אמתא ותרי  
לכסונא כשיכסר נבי  
יא לא דק אימור

טובא מי אמרינא  
ידיה דרב חסדא לרב  
באמתא יתיב תלתא  
ותבי כמה הוו להו  
והושמא בעינא לא דק  
ן לחומרא לקולא מי  
ה רב אסי לרב אשי  
תיב ורבי יוחנן מקום  
הוו להו תמיני סרי  
סגיא היינו דלא דק  
קיסרי ואמינו לה דייני  
פיק מגו ריבועא רבועא  
ריבועא

ועו מוספת שמי חומשים ק' שהרי אין צריך להרחיב כשאתה משיב למיזב עמלם בקרנות הריבוע נמצא עיגול על המשה ואמות ושלשה על המשה ושלשה חומשים שלשה נמצא למחש אמות אמות חמש היקף שלם שמי חומשים חומש: **לד. קז.** דהויא גדולה טפי עדיפא: דלח תש למחש לא הוה והבכיר את הפסולה קס"א והכשר: **יצי. רל.** ואלו חומשים יצוי: **לד. קח.** ויונת מקום יצוימה מנכון הוא אומר הטיגול שמי אמות על שמי חון קשר עשרים ארבעה שיש בבקפיו שלשה שמי מושגן איז רחב אלף ששה לך אמה מזה ואמה מזה ופסה שמי מעט עבר דהא שוסף חומש על השער ויצי חבוי יותר על שיעורו שין שוסף בבקפיו וליכא רבנן דקיסרי אמר: לעולם ארבע אמות: **דעיגול מנו** עוגל את המרובע מחבוי:

חיצון דריבוע של שבעה ע  
א הוא חציו של עשרה על ע  
חנם דחק ליישב דברי ר' י  
(.) לאמר חלון עגול צריך

לגש על שלש וחוט של שמים עשרה  
משלש חוט של חשע אמות יסוב אותה

הגדול רביע' אל רוחב המקום דאטו  
טבלא עגולה של ד' על ד' אמות  
סקלקא דעתך שאינה מחזקת אלא  
בטבלא של ג' על ג' מרובעים לפי  
השחוט המקיפו מדרו שיה והלא  
השחטות טבלא של ג' \_\_\_\_\_



על ג' מרובע על ג'  
רעויות לאורך ושלש  
רעויות לרוחב לא  
תמלא בה י"ח אם ט'  
של אמה על אמה וטבלא עגולה של  
ד' על ד' ע"י י"ח בה י"ב רעויות  
של אמה על אמה שהרי (אם) ריבוע  
של ד' על ד' כשהחלק ל"ד רעויות  
י"ב ר"ח אמה לארכו וכן לרוחבו תמלא  
י"ב ר"ח רעויות של אמה על אמה  
ומרובע אינו יחד על העיגול אלא  
רביעי נמצאת אמה אומר שהעגולה  
היא י"ב אמה על אמה אלא ודאי  
לחצי רחאי ממוס על היקף כלל ועוד  
הענין לדעו"ש של ה' אמה אורך על  
רוחב אמה חוט של י"ב אמה מקיפה  
השחבא לחלק רעויות של אמה על  
אמה חין של אלא חמש אמות והיינו  
שעמל לפי חלוקה מניח חוט ברצוע  
הגדול ומציל קצוות וסופת מניחו

לכין השבון דמורכב יתר על השבול  
נקודה של משהו ותקיפה בחוץ  
צב עד שירחיבו ויגדל רוח בעול  
החוטין מן הנקודה ולמטה דהיינו  
שיחשו יפשוטו כל החוטין מימין  
ומאליו מחזירו משהו מכלו ומשהו



העליון דלרבו ג'  
מסב טפח על  
ש דיקפו שלש  
דיו כעין זה כמין  
טפח והיינו כנגד  
ת ורה עד משהו  
אחלחלוע היינו כנגד  
אחת ארכה טפח  
טפח וחלד אחת

הוא שמי הרעות ושיס הארץ כנגד  
ומתחלה על רוחב חזי טפה מחלוק  
ה של רעות מחזי טפה על חזי  
ה טפה כשמתלקה שמי וערב מתחלה זה  
ה חזי טפה חזי חזי מרוב יתר זה  
בוע טפה ותר חומשי במלכות.  
יכא טפי פורחא שאס מעשה ריבוע  
תו שמי וערב נמלא בתוכו ארבעה  
חור וחלוק אותם ריבועים לאלבנקוים



גדול ממנה  
שהרי הוא  
רביעיים של  
אחא לא היה  
תמרי חומשי  
ששע רצועות  
ה על אחת:  
יב דשמעין  
מיתרלא אלא  
כדייני דקיסרי וכו':

ריצועא

[illegible]

(א) למינוי שם מיידי המשהה בקורה ולא כמחצית ואולי דג"י אחרת היה לו לרמזו ו"ל שם, (ב) ע"פ כתב יד והמחוק בסוגריים כי"י דג"י.